

מסורת הש"ס

א) עי' ספריא דעז, ט) פסחים פט. עי' דרש"י ספחים פ"ה ה"ז, ט) [פסחים קכ"ג], ד) ת"כ וירקא נדבה פ"ה ה"ה, ט) לקמן ט: פסחים סד: עיין ספרי קרח קרח, ראה עז, ט) עי' לקמן סב:, ו) פסחים טט:, ט) פ"י ה"ה, ט) סוף פ"י, ו) ו"נע"ע מו' ספסדרין ד, ד"ה כל, ט) וקרא ד, ל, ט קרח קרח.

הגהות הב"ח

א) גמ' אלא לרבי יוסי הגלילי דמוקי: ורש"י ד"ה סבר וכו' מאת דמס:

שינויי נוסחאות

א) ימצה מזה ת"ל בדר' לפי כו' (כתב"י ורפ"א), ומכונה שאין ת"ל בדר' כשמכניז מללגן כקמון: ב) ל"ל שיצא, וכן כרש"י (ש"ס: ט) בכתב"י ואבחי: ד) שטעונין (ש"ס: ט) ל"ל לכל (ש"סכ"י: ט) והספק הקטורה ל"ל אחר נתינת הדמים: ו) ל"ל ואם בירך על הדיוב כו' והד"ה טס שלמינו (ש"סכ"י: ו) ל"ל שנתנו לשון רבים (ש"ס: ט) דמים תורוק (ש"ס: ו) ורש"י (ש"ס: ט) ל"ל ליה (ש"ס: ט) ל"ל בדיקן (ש"ס: ט) אמיני בבורות דקרא קאי ל"ל (ש"ס: ט) מיובת ונראה ל' תוספת נמוקן (רצ"ב) ובש"מ ממוקן מינה תוספת כלל, ומכונתו נראה ל' טעם ס"ד נוסק תחלף לנכס: וזו ידענו ממילא מדרא כו' ל"ל (ש"ס: ו) ל"ל כשר (ש"ס: ט) עקיבא ברה דמיין ל"ל (ש"ס: ט) בש"מ נוסק משה דמאן דאחא ליה הפסח פטור של זבח לית ליה דפסח בשפיכה ומאן דאחא ליה פסח בשפיכה לית ליה דמיין בשפיכה שנתנה בבוריקה בשפיכה יצא, ועוד דרוקן לפי"ה דפי' דהנהג דבריייתא דלעיל ס"ל כר"ע (ש"ס: ט) בא) ס"ל דמסוגיא דשטענין דקאמר סבר לה כרבי עקיבא משמע דס"ל דפסח בשפיכה, והלא מאן דאמר וכו', והסאל ליתא (ש"ס: ט) א"ת כנ: כב) ט' וטוקס וסבר לה כר"ע משמע דלגמרי ס"ל כוותיה (ש"ס: ו) ו) כנ' ועוד מאי כו' טי' קושיו היל, ובד"י הני עיני רבי מאי האו דפריך אי ארי דאמר כו', ויש סאל ב' קושיות, עי' ט"ק פולור הקי' קשית, ובש"מ ממוקן דר"ס ועוד במאי כ"ע כר"ע כיון דתרייתו בבוריקה פסח וזבח כ"ש דשנינים פוטרים וז את זה: ב) ס"ל ביניה אם לא נאמר (ובמורת מין דרוקן וליקן דאחי למעוטי חטאת דבאבע. לכך נראה דרדאי מאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר כניתינן בוריקה שנתנה בשפיכה יצא, ופסח בשפיכה לא אור מודם ובדחק מופיק ליה אלא מקודש הם מופיק ליה כדרדש כספרי ר' יאשיה אומר קודש הם וכו'. ס"ל אם לא נאמר דלמעוטי חטאת דבאבע. ונראה דר' ישמעאל דפסחוטי וכו' עי' ובדחק הנ"ס, ואובא מאן דרדש מקודש הם דארמינן כספרי ר' יאשיה כו' עד כל תורה בורח, רבי יצחק אמר עד בורחא דרדש עד כל הנ"ס, וכו' פריך הבא האי מביעי ליה ליה (ש"ס: ט) ונמוקן כסוגריים ליתא לדפוי' וטוק פש"י נסתת כ"ע (ש"ק: ט) כהן דפרי"י את המעשר ואת הפסח שיטעו הקטר וכו', וכו"ה נלקוט, ולפנינו מוקן פש"י וט"ק וכו' כספרי, דלעיל מנואל לר"ה קרע ועי' מלפס איתן: ב) שפיכה קאמר דרומאי דרבי יצחק כל"ל (ש"ס: ט) ב) בבור דהוי בוריקה כל"ל (ש"ס: ט) כהן הנקור בתנאי מרנונים הוא גי' רש"י, וגי' ש"מ קדרש א"ג בבור גמי בשפיכה, ובוריקה האמורה בבורו למעוטי שלא ידא כחטאת דבאבע ודכו' גמי איתא בתוספתא דרוביה (פ"ו) דבבור גמי בשפיכה, ואין נראה או הופיורו דרוקן בדול הוא לומר דפסח בשפיכה מודרשא שלא הביאו התלמוד, ונראה דרבי ישמעאל כו' והסאל נמוקן: כהן) הבא ור"י האי קרא מופיק ליה להכי ומופיק ליה להכי הוה מצי למיבאר כו' כל"ל (ר"ע, וכו"ה במוס' סוף פסחים):

מנין. שכל הו הדמים של כל הקרבנות שטעונים מתן דס ליסוד אס שאר מן הדס ככלי לאחר שזרק שמי מתנוטויו שזריך לשופכו ליסוד ואע"פ שלא נאמר שפיכת שירייס אלא כחטאת: והנשאר כדס וגו'. כחטאת העוף כתיב והנשאר ימצה הוה ליה למכתב: ומה

תלמוד לומר כדס כו' אלא על הניטין מתן ארבע. היינו חטאת שטעונה ארבע מתנות על ארבע קרנות ובחטאת כתיבי שיריס לשפיכה: **לימד על כל הדמים**. שנשאר בהן כלום לאחר עיקר זריקתן שישפך הנשאר ליסוד: **מנין לניטין בוריקה**. כל הדמים שכתב בהן זריקה כגון עולה ושלמים ואשס דכתיב בהו וזרקו וזכור דכתיב גיה ואת דמס מזרוק (במדנר יח) וכל זריקה מרחוק משמע שזרק מן הכלי למזבח למרחוק ו: **שפיכה**. עומד אלל היסוד ושופך: **ודס זבחק ישפך**. כל זבחים כחמשמע: **בירך ברכת הפסח פטר אס של זבח**. חגיגת ארבעה עשר שצאה עס הפסח כשהחצורה מרובה ושנינו בתוספתא דפסחים ו) על הפסח הוא אומר ברוך אשר קדשנו במזומויו וזונו לאכול הפסח ועל הזבח הוא אומר אשר קדשנו במזומויו וזונו לאכול את הזבח ואס בירך על הפסח פטור את הזבח: ו) **על הזבח לא פטור אס הפסח**. וקס"ד ובפסחים גמי הכי מפרש דקסנר רבי ישמעאל זריקה ככלל שפיכה כדאמר לעיל מנין לניטין בוריקה הניטין: ב) כשפיכה ילא הלכך מתן דס שלמים שכתב בה זריקה ככלל מתן דס פסח שכתב בה שפיכה כדאמינא לקמן וכי בירך על הפסח פטור את הזבח שהזבח ככלל פסח אצל בירך על הזבח לא פטור את הפסח שלא מזינו לניטין כשפיכה ששערין בוריקה הלכך אין פסח ככלל שלמים: ר' **עקיבא אומר אין זו פטורס אס זו**. דלית ליה לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה ילא דאח דפסח כשפיכה מודס וזבחק ישפך נפקא לן לקמן ותרתי לא דרש

מיניה ולקמן פריך לרבי ישמעאל היכי דרשת ליה להכי ולהכי ותנא דברייתא קמיייתא סנר לה כרבי עקיבא כהא דאין זריקה ככלל שפיכה אצל כפסח בשפיכה לא סצירא ליה כוותיה דהא לא מיייתר ליה קרא דמיציעא ליה לכל הניטין כמזבח החיוון שנתנן במתנה אחת כיפר והכי אמרינן בשמעתין: **סנר לה כרבי יוסי הגלילי**. דאמר פסח בוריקה ונפקא ליה ו) מואת דמס ה) דלא כתיב דמו דליקן אכזור לתוודי: ור' **ישמעאל האי קרא**. דודס זבחק ישפך: **מפיק ליה להכי ולהכי**. כמתיה דריש ליה לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה דעל כרחק כר"ע לא אחיא דאס כן אמאי אין פסח פוטור את הזבח הואיל ושלמים ככלל פסח ואי גמי סצירא ליה לר' עקיבא פסח בוריקה כר' יוסי הגלילי כל שכן דשניסס פוטרינן וז את זה, וקדריש להו ו) מו לפסח כשפיכה: **פרי סנאי אלינא דר' ישמעאל**. דמאן דיליף ליה לפסח כשפיכה לית ליה פסח פטור את הזבח ולא פליג רבי **ישמעאל אדר'** עקיבא כהאי כיון ו) דפסח כשפיכה מהאי קרא יליף מו לית לן למילף מיניה ניתין בוריקה כשריס כשפיכה ומאל דלית ליה פלוגתא לית ליה פסח כשפיכה אלא בוריקה כשלמים ומיזה פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך אין זבח פוטרו לפסח אצל פסח פוטור את הזבח ובפסחים ירושלמי ו) האי טעמא אמר בה: **כשנאמר רבי ישמעאל דמפיק מתן פסח מדס זבחק ישפך והאי לשון רביס דמס ומלכס כוליה כצכור מוקי לה ובשור יא) וכשצ ועו הוא דנקט לשון רביס והאי ב) גמי דקאי לשון רביס כדשסר יהיה לך דסמיק ליה אכזור שור וזכור כשצ ובכור עו: אלא לרבי יוסי הגלילי**. דלית ליה כזור יא) לשון יחד וקרא דנקט לשון רביס משום ועשר ופסח נקט לה ומעשר ופסח פשיטא לן שאינה מתנה לכהן אלא צעלים אכלי ליה: **מאי ובשאר**. קרא"ל חמנהג לאהרן: **ומשני אחד סס ואחד צעל מוס**. כלומר לעולם לשון רביס דנקט קרא קמא לאו אמייני י) דבכורות קאי דכוון כלשון חד כזור מפיק להו ודמס וחלכס לרבות מעשר ופסח ולשון רביס כדשסר אכזור קאי ולא אשלשת מיני כזור דקרא דמינא דחלכס ודמס גמי עלייהו קאי

בית שמאי פרק רביעי זבחים

לז.

כן ולמטה מנה לן אס לא מודס זבחק ישפך אלמא דצית הלל גמי דרשי ליה ומיזה יש לחדות ונראה לי (תוספת) ו) דשאר זבחים ידע ו) מדלא שנה בהן לעכב אצל חטאת לא נכשיר מטעמא דלא שנה אלא פשיטא ליה דגמר חטאת חיוון מחטאת פנימי לעכב אי לא אשכחן צעלמא דמצינן למיגמר מיניה דמתנה אחת כיפר א"כ על כרחיק לב"ש צעי הכא מנין דנגמר מחטאת דצעי שמי מתנות אע"ג דחטאת חמירא גילוי מילתא היא ללמוד סמוס מן המפורש דאי לצית הלל מלא צעי מנין הא לא שנה לעכב ומהאי טעמא לא מצי למיצעי יהא כשרה י) דציענז צולא כלוס דכפרה כדכי לא אשכחן ו' ברוך"ע": **מתן דם ליסוד ת"ל ודס זבחק ישפך**. אע"ג דלא כתיב יסוד מזינו שריס שנשפכין ליסוד דכתיב כחטאת ו) ואת דמה ישפך אל יסוד המזבח: **תרי תנאי ואליבא דרבי ישמעאל**. דמאן דיליף ליה לפסח כשפיכה לית ליה פסח פוטור את הזבח ולא פליג ר' ישמעאל אדרבי עקיבא י) דכיון דפסח כשפיכה מהאי קרא מו לית לן למילף מיניה ניתין בוריקה כשרין כשפיכה ומאל דלצית ליה פלוגתא לית ליה פסח כשפיכה אלא בוריקה כשלמים ומיזה פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך אין זבח פוטור לפסח אצל פסח פוטור וזח ובפסחים ירושלמי ו) האי טעמא אמר בה כן פ"י כקונט" ו) ויש מימיה מסוגיא דסוף ע"פ (פסחים קכ"ג) גבי בירך ברכת הפסח פטור את של זבח דקאמר עלה כשמינאי לומר לבדדי ר' ישמעאל זריקה ככלל שפיכה ולא שפיכה ככלל זריקה ולדברי ר' עקיבא לא שפיכה ככלל זריקה ולא זריקה ככלל שפיכה אלמא ר' ישמעאל אית ליה תרמי דפסח כשפיכה זריקה ב) ככלל שפיכה ועוד קשה לפיורס ככלל שפיכה מסוגיא בא) דשמעתין דקאמר לעיל סנר לה כר' עקיבא ולא סנר לה כוותיה לגמרי דרבי

עקיבא סצירא ליה דפסח כשפיכה ותנא דברייתא סנר בוריקה ב) ועוד כהן מאי האי דפריק סנר כר"ע דאמר פסח כשפיכה הלל מאן דאמר פסח כשפיכה היינו מדס זבחק ישפך דתניא ר' ישמעאל אומר כו' אס כן לא אייתר קרא למתנה אחת כיפר ע"כ ועוד קשה דאמר כפסחים פרק האשס (דף פח:) גבי חמשה שפיעה שנתעברו עורות כפסחים והא שלמים בוריקה ופסח כשפיכה ומשני מאי נפקא מינה והמניא מנין לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה שזאל אלמא אית ליה תרמי דפסח כשפיכה וניטין בוריקה שנתנן כשפיכה שזאל ועוד מדקתיב כברייתא מנין לניטין בוריקה כו' מכלל דאיכא שפיכה ואי פסח בוריקה אס כן כולוה בוריקה נייהו ב) [ועוד קשה הא אמרי' כספרי ו' ר' יאשיה אומר קודש הם לנוה נאמר להציא את המעשר ואת הפסח שיטענו שפיכה אחת שלא שמענו להס ככל המורה כולהן] ורבי יצחק אומר אין לריך ששרי ככר נאמר ודס זבחק ישפך להציא את המעשר ואת הפסח שיטענו שפיכה ומה תלמוד לומר קודש הם להציא את המעשר ב) שיטענו הקטר ונחשם שלא למיז ככל המורה כולה משמע דרבי יאשיה שפיכה ב) דרבי יצחק קאמר ואע"ג דדריש ליה מקרא דכתיב גבי כזור ב) בוריקה דלמא מדלתו מריצויה ולא כחציניהו כהדיא קדריש וכי פריך ב)ה]הס אלא חנן למה נאמר ומה שאר קדשים שלא הושוו במתן דמים היינו] דאלמא למעוטי חטאת כדאצנב ונראה דרבי ישמעאל (דפסחים) קסנר דפסח כשפיכה מקרא אחרינא ולא מדס זבחק וכי פריך הכא כהן] האי מביעי ליה לדתניא רבי ישמעאל אומר מתוך הזה מצי למימר דקסנר פסח כשפיכה מקרא אחרינא ולא מדס זבחק אין חשקו אלא משום דלאשכח ברייתא דרבי יוסי הגלילי נקטה ורצינו שמואל כשס רצינו שלמה פ"י צעינן אחר האי דערצי פסחים (דף קכ"ג) כשחימאי לומר לדברי רבי ישמעאל זריקה ככלל שפיכה כלומר מתוך דברי רבי ישמעאל

אלא אכזור דחד מינא גמי שיך למימר ובשסר אחס וצעל מוס:

לימד

מתן מועט כדמיס וסין דלא מפרש קרא אחס ליה יעשה ש"מ מתן מועט יעשה דפסח מועט הפסח. והסתא ניהא אצחא דברייתא דלעיל אית ליה כר"ע דלאו זריקה ככלל שפיכה ומיזה פסח בשפיכה מקודש סס, ומיזה כי קא משני כר"י הגלילי, יוסי' לממר כהמו דרשא דספרי ומפיק פסח בשפיכה מקרא דקודש סס, והכי פריך ור"י האי קרא מוקי לה לסי כו' פ"י לפסח בשפיכה דמוקי להאי ודס זבחק ישפך לבכור ומעשר ופסח, (דלעיל) ומוקי לודס זבחק ישפך לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה יאל, ומשני מאי תנאי אלינא דר' ישמעאל, דתנא בתרא דיליף פסח בשפיכה מודס זבחק לית ליה זריקה ככלל שפיכה ולי לתי פסח פטור הוכח, ור"י לא פליג כלל [נל] ר"י, והאי תנא דלעיל דלית ליה הפסח פטור (את של זבח) אית ליה דפסח כשפיכה מקודש סס, וזריקה ככלל שפיכה מודס זבחק, הילכך של פסח פטור (את הוכח). כן נראה לרבי"א. ודוחק הוא לומר דפסח בשפיכה מקודקא אחר ומדרשא פסח כשפיכה מקרא אחרינא ולא נכתוב וזבחק לשון רביס, כדדריש דמו לא נאמר אלא דמס, וטעיל למירעד לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה (משפכים) [כשפכים] לאו מודס זבחק מפיק ליה אלא מקודש סס כדדריש ליה כספרי אך כזור שור, מנין למעשר ופסח שיטענו שפיכה מ"ל קודש הם דליימר להכי וזית לן לזאומי כשפיכה לפי שזאל

ממן מועט כדמיס וסין דלא מפרש קרא אחס ליה יעשה ש"מ מתן מועט יעשה דפסח מועט הפסח. והסתא ניהא אצחא דברייתא דלעיל אית ליה כר"ע דלאו זריקה ככלל שפיכה ומיזה פסח בשפיכה מקודש סס, ומיזה כי קא משני כר"י הגלילי, יוסי' לממר כהמו דרשא דספרי ומפיק פסח בשפיכה מקרא דקודש סס, והכי פריך ור"י האי קרא מוקי לה לסי כו' פ"י לפסח בשפיכה דמוקי להאי ודס זבחק ישפך לבכור ומעשר ופסח, (דלעיל) ומוקי לודס זבחק ישפך לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה יאל, ומשני מאי תנאי אלינא דר' ישמעאל, דתנא בתרא דיליף פסח בשפיכה מודס זבחק לית ליה זריקה ככלל שפיכה ולי לתי פסח פטור הוכח, ור"י לא פליג כלל [נל] ר"י, והאי תנא דלעיל דלית ליה הפסח פטור (את של זבח) אית ליה דפסח כשפיכה מקודש סס, וזריקה ככלל שפיכה מודס זבחק, הילכך של פסח פטור (את הוכח). כן נראה לרבי"א. ודוחק הוא לומר דפסח בשפיכה מקודקא אחר ומדרשא פסח כשפיכה מקרא אחרינא ולא נכתוב וזבחק לשון רביס, דהא אליטריך דלעיל אית ליה כר"ע דאמר אין חשקו אלא משום דלאשכח ברייתא דרבי יוסי הגלילי נקטה ורצינו שמואל כשס רצינו שלמה פ"י צעינן אחר האי דערצי פסחים (דף קכ"ג) כשחימאי לומר לדברי רבי ישמעאל זריקה ככלל שפיכה כלומר מתוך דברי רבי ישמעאל

עין משפט ונר מצוה

ה א מיי פ"ב מה'ל פסה"מ הלכה ב:

ב מיי"י פ"ח מהלכות חמץ ומלא הלכה ו:|

ו ג מיי פ"ה מה'ל מעה"ק הלכה ח:

ז ד מיי שס הלכה יח:

תורה אור השלם

- והזה מודם החטאת על קיר המזבח, והנשאר בדם יוצאה אל יסוד המזבח חטאת הוא: וירקא ה, ט
- אך בבור שור או בבור בשב או בבור עז לא תפדה קדש הם את דָּמוֹס חוריק על המזבח ואת חֻלְקֵם תִּקְטִיר אשה לריח ניחוח במדבר יח, יז
- וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָךְ בְּתוֹךְ הַמִּזְבֵּחַ וּבְשׂוֹק וְהִמְיִן לָךְ בַּמִּדְבָּר יח, יח

מוסף רש"י

מנין לניטין בוריקה וכו'. פסח כשפיכה כגמח מן המזרק לקי המזבח כנגד היסוד, דנפקא לן מתן דס דפסח מודס זבחק ישפך, ובשלמא כמינא זריקה שזרק למרחוק מן המזרק למזבח, ואין מתן אצנב אלא מחטאת דכתיב בה כלאצע, אבל ככל שאר קרבנות חזקין כתיב, וזרק כנגד הקק עד שהסר נחת לקור מערבי וקור דרומי (פסחים פס. ט): או: שציר דס בוריקה מרחוק דלא איכפת ליה אס טעלס שירייס על היסוד או לא, שציר דס הפסח כשפיכה כגמח כדזיטענ על היסוד: לא שפיכה בביכל זריקה. לומרם שאס עתן פסח בוריקה ושלמים כשפיכה לא טעס כלום, וכיון דאין דומין זה לזה כמתן דמים אין ברכת האלחז פוטרת האלחז ברכת הפסח. על אכילת פסחים: של זבח. מניגית י"ד ומצרכן על אכילת שלמים (שם קכ"א). א"ע דנריס וגדושת שהקריב ערב הפסח וזולמן גלילי הפסח (רשב"ם שם) דמור לא נאמר אלא דמס. אלמא אחריוני גמי מושתמתי: לימוד על בבור מעשר ופסח. שלא מצינו להס מתן דמים מורה אלא כהן, ומכא מרוק אל כתיב ששם (שם טד):

שיטת מקובצת

מתן דם ליסוד. עיין מוס' לקמן דף לא ע"כ דר"ה מן יסוד למזבח של עולין: שנתנן בשפיכה שיצא ת"ל בו' ישפך. עי' [מוסף] מהדערין דף ד ע"א דר"ה [נל]: ורבי' ישמעאל האי קרא בו' פ"י הקוטנרס ר"י דריש מיניה לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה כדאיתא כברייתא דלעיל דע"כ כר"י אחיא דל"כיתא לתנא דמיהא דע"כ כר"ע כ"י ולא טעיל משום דלא אחיא כר"ע ניהא דלאחר כר"ע דלא אחיא לא כמר ולא כמר אלא מנה אחרניה הוא לך נראה דהכי פריך כיון דדריש פסח כשפיכה מדס זבחק ישפך ושמעתין לר"י דאמר בירך על של פסח פטור של זבח וא"כ סנר דמינתינ בוריקה שנתנן כשפיכה יאל דלס לא יאל סיהא פטור את הזבח והלא פסח כשפיכה וזח בוריקה אלא ודאי ס"ל דלא א"כ סיהא מפיק מחצויה מדס זבחק: ותר"ה בתנ. ודס זבחק ישפך א"ע"ג דלא בתוב בו' ח"כ ח"ל גליון כפי' ס"י, ואע"פ דלא כתיב הכא יסוד וכו' אין אכזהו [דמיירי קרא] כסריס, מלון לשון שפיכה כשפריס ליקוד דכתיב כחטאת וקודש ט, ואת דמה ישפך אל יסוד המזבח, ומניח יס למעוטי דהכא ליסוד ומיירי גמי כשפריס כשון שפיכה מלעיל סס (ב"ש: ט) ד"ח תרי תנאי בו' ועוד קשה לפי' הקונטרס בו' דרבי עקיבא ס"ל דפסח כשפיכה ותנא דברייתא סבר בוריקה. גליון, וגר' לפרש דודאי דמאן דלית ליה פסח כשפיכה סנר שציר צעומס בוריקה שנתנן כשפיכה יאל, ופסח (משפכים) [כשפכים] לאו מודס זבחק מפיק ליה אלא מקודש סס כדדריש ליה כספרי אך כזור שור, מנין למעשר ופסח שיטענו שפיכה מ"ל קודש הם דליימר להכי וזית לן לזאומי כשפיכה לפי שזאל

^[1] יאל לא חטאת התלמוד, ונראה דרבי ישמעאל כו' והסאל נמוקן: כהן) הבא ור"י האי קרא מופיק ליה להכי ומופיק ליה להכי הוה מצי למיבאר כו' כל"ל (ר"ע, וכו"ה במוס' סוף פסחים):

^[2] יאל לא חטאת התלמוד, לך נראה לפרש כדפי' ר"י דפסח כשפיכה וניטין בוריקה שנתנן כשפיכה יאל תנאי נפקא לן מקרא דודס זבחק ישפך, דלי לפסח כשפיכה למוד אלא אי' ליתא קרא ודס זבחק וליקן ולא נכתוב וזבחק לשון רביס, כדדריש דמו לא נאמר אלא דמס, וטעיל למירעד לניטין בוריקה שנתנן כשפיכה (משפכים) [כשפכים] לאו מודס זבחק מפיק ליה אלא מקודש סס כדדריש ליה כספרי אך כזור שור, מנין למעשר ופסח שיטענו שפיכה מ"ל קודש הם דליימר להכי וזית לן לזאומי כשפיכה לפי שזאל